

K a p i t e l I I I.

Om leje-, forpagtnings- og bestyrerforhold.

§ 13.

1. De til en landbrugsejendoms drift fornødne beboelses- eller avlsbygninger må ikke uden landbrugsministeriets tilladelse særskilt bortlejes eller anvendes på en måde, der hindrer ejendommens selvstændige drift. — Den særlige lovgivning om leje og bolig-anvisning, jfr. lov nr. 54 af 23. marts 1937 med tillægslove og lov nr. 248 af 31. maj 1947, finder ikke anvendelse på en landbrugsejendoms beboelses- og avlsbygninger i det omfang, hvori disse er nødvendige til bolig for brugeren med husstand og til ejendommens drift og indavling.

2. En brugskontrakt eller et andet dokument, hvorved en landbrugsejendoms bygninger eller dele deraf særskilt gives i brug, må ikke tinglyses, medmindre landbrugsministeriets tilladelse forelægges vedkommende dommer. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på aftægtskontrakter.

§ 14

1. Bestemmelsen i § 2, 1. stk., er ikke til hinder for, at eng-, kær-, mose- og marsk-arealer, der benyttes til vedvarende græsning, uopdyrkede hedearealer samt jordlodder, som ligger mindst 2 km fra vedkommende landbrugsejendoms bygninger, særskilt gives i brug til andenmand for indtil 5 år ad gangen. I øvrigt skal en del af en landbrugsejendom kun kunne gives særskilt i brug til andenmand, når ejeren har fast bopæl på ejendommen og arealet de sidste 5 år har været drevet under ejendommen, og når brugsretten ikke overdrages for længere tid end 5 år. Landbrugsministeriet kan, hvor forholdene taler derfor, frafalde nævnte krav. Brugsretten vil dog ikke kunne tillades overdraget til andenmand for længere tid end 10 år, jfr. § 1, 1. stk., i loven om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme, og såfremt det pågældende areal ikke efter reglerne i nærværende lovs § 19 kan fraskilles ejendommen, kan tilladelse ud over 5 år kun gives, når særlige omstændigheder taler derfor.

2. En brugskontrakt eller et andet dokument, hvorved en landbrugsejendoms jorder eller dele deraf særskilt gives i brug for længere tid end 5 år, må ikke tinglyses, medmindre landbrugsministeriets tilladelse forelægges vedkommende dommer.

3. Foranstående bestemmelser finder ikke anvendelse på aftaler angående tørveskær, grusgravning, kalkbrydning eller anden begrænset ikke-landbrugsmæssig udnyttelse af dele af en ejendom.

§ 15.

1. Bortforpagtning af en landbrugsejendom skal ske ved skriftlig kontrakt, som bl. a. skal indeholde bestemmelser om forpagtningens varighed og om forpagtningsafgiften. Forpagteren skal være myndig.

2. Den ejeren ifølge § 2, 2. stk., påhvilende forpligtelse påhviler i forpagtningstiden tillige forpagteren. Denne har ret til med de begrænsninger, som følger af § 3, jfr. § 15, 2. stk., i lov nr. 111 af 31. marts 1926 om tinglysning, at lade forpagtningskontrakten tinglyse på ejendommen.

3. Når en landbrugsejendom, som ikke bebos af ejeren, drives ved bestyrer, skal denne med husstand bo og have egen husholdning på ejendommen. Bestyreren skal være myndig og ved skriftlig bestyrerkontrakt være sikret en opsigelsesfrist på mindst 3 måneder.